

o čemž strany byly vyrozuměny. Návrh Báňské společnosti, by vkladní list byl vyměněn za státní investiční půjčku dopravní, soud p ř v ě stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl. **D u v o d y:** Napadeným usnesením byla výměna vkladního listu spořitelny v M. na 33.000 Kč za státní investiční půjčku dopravní zamítnuta, poněvadž Antonín D. s touto výměnou nesouhlasil a složení toto se rovná složení dle Šu 1425 obč. zák. Stížnosti na toto usnesení helze upřítí odůvodnění, neboť jedná se v tomto případě o složení ve smyslu Šu 103 horn. zák., dle něhož důlní podnikatel jest oprávněn, požadovati, by pozemek byl mu k užívání postoupen, jakmile výkupné soudně složí, neb vyplacení roční náhrady zajistí se sirotčí jistotou. V tomto případě nejedná se o výkupné, nýbrž pouze o zajištění roční náhrady se sirotčí jistotou, jelikož dle rozhodnutí vyvlastňovacího zůstalo vlastnictví vyvlastněného pozemku Antonínu D-ovi a pouze užívání tohoto pozemku bylo vyvlastněno. Důlnímu podnikateli jest ponecháno na vůli, roční náhradu zajistiti složením zúročitelných státních papírů každého druhu za předpokladu, že tyto cenné papíry požívají sirotčí jistoty (§ 194 cíř. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.). Poněvadž státní investiční půjčka dopravní zaručuje sirotčí jistoty, bylo stížnosti vyhověti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadeným usnesením byla Báňské společnosti povolena výměna složení ve státní investiční půjčku dopravní. Nelze souhlasiti s názorem dovolacího rekursu, že bez stěžovatelova souhlasu se tak státi nemělo. S vývody dovolacího rekursu sluřelo by se souhlasiti, kdyby se jednalo o složení na soudě podle Šu 1425 obč. zák. (sb. n. s. čís. 2839 a rozhodnutí jiná), nebo, kdyby bylo bývalo stěžovateli vyvlastněno právo vlastnické k pozemku a kdyby podle Šu 103 odstavec druhý horn. zák. pro něj bylo složeno »výkupné«. Než o případ Šu 1425 obč. zák. nejde, a stěžovateli nebylo vyvlastněno právo vlastnické k jeho pozemku a nebylo proto na soudě pro něho složeno výkupné, nýbrž vyvlastněno mu bylo toliko užívání tohoto pozemku a složena byla pro něho ve smyslu Šu 103 odstavec druhý horn. zák. jistota za roční náhrady, která, má-li její složení opravňovati důlního podnikatele, žádati ihned přenechání pozemku, musí podle Šu 103 odstavec druhý horn. zák. býti jistotou sirotčí. Nic jiného zákon ve směru tom nepředpisuje. Z toho plyne, že v případě vyvlastnění toliko užívání pozemku má jeho vlastník pouze nárok na sirotčí zajištění ročních škod, a že tudíž sirotčí jistota za tímto účelem na soudě složená k žádosti složitele vyměněna býti muže za jinou, ovšem opět jen sirotčí jistotu i bez souhlasu odpurcova, jelikož jeho práva a zájmy, zákonem zaručené, tím dotčeny nejsou, pokud jen úroky z jistoty kryjí roční náhrady vlastníku pozeniku přiznané. Že osoba, pro niž složení se stalo, k té které sirotčí jistotě má více nebo méně důvěry, nepadá zde na váhu.

Čís. 5330.

Ustanovení Šu 11 ex. ř. nelze rozšiřovati na členy představenstev hospodářských a výdělkových společenstev; předpis Šu 8 zákona ze dne

11. prosince 1919, čís. 658 sb. z. a n. nemůže nahraditi exekuční titul proti členům představenstva.

(Rozh. ze dne 2. října 1925, R II 290/25.)

Na základě výkazu o nedoplatku daně z obratu, znějícího proti družstvu, vedl erár exekuci proti bývalému členu představenstva družstva. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Výkaz o nedoplatcích, tvořící exekuční titul, jest opatřen doložkou vykonatelnosti. Nehledíc k tomu, není podle §u 54 ex. ř. pro exekuční tituly, uvedené v §u 1 čís. 13 ex. ř., k nimž patří také výkaz o nedoplatcích na daních, doložky vykonatelnosti vůbec třeba. Jsouť i bez ní exekučními tituly a zkoumati, zda jinak jsou správný a odpovídají vnitřním předpisům finanční správy, nejsou soudy povolány. Přes to bylo stížnosti vyhověti, poněvadž exekuční žádost nevyhovuje předpisům §u 7 a 9 ex. ř. Exekuční titul zní proti záložnímu, obchodnímu a výrobnímu družstvu válečných poškozců v B. I když vymáhající věřitel výtahem z obchodního rejstříku prokázal, že dlužník byl v době od 24. ledna 1923 do 23. června 1923 členem ředitelstva tohoto družstva, nedostačuje ustanovení §u 8 (2) zákona ze dne 11. prosince 1919, čís. 658 sb. z. a n. k tomu, by se na základě exekučního titulu, znějícího proti družstvu, vedla exekuce přímo proti dlužníkovi jako osobě odpovědné za správu družstva. Vymáhající věřitelka musí si sjednati exekuční titul proti dlužníkovi, kterému jinak by byla odňata možnost, by v příslušném řízení správním uplatňoval námitky ohledně své závaznosti a výše nedoplatku daně, který připadá na období jeho činnosti u družstva.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovateli se nepodařilo vyvrátiti správné a vystižné důvody rekursního soudu, ze kterých byl návrh na povolení exekuce zamítnut. Z pravidla §§ 7 a 9 ex. ř., že exekuce může býti povolena jenom proti dlužníku uvedenému v exekučním titulu, zná zákon pouze dvě výjimky. První v §u 9 ex. ř., bylo-li veřejnými nebo ověřenými listinami prokázáno, že závazek, určený exekučním titulem, přešel na osobu, proti které se navrhuje exekuce, druhou v §u 11 ex. ř., zní-li exekuční titul proti veřejné obchodní nebo komanditní společnosti a exekuce se vede proti jejím osobně ručícím společníkům. V tomto případě nejde o žádnou z těchto dvou výjimek, jmenovitě nelze na něj rozšiřovati výjimku §u 11 ex. ř., založenou na solidárním závazku osobně ručících společníků za dluhy společnosti dle čl. 112 a 150 obch. zák., jenž se podstatně liší od ručení členu představenstev výdělkových a hospodářských společenstev dle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. Ustanovení §u 8 zákona ze dne 11. prosince 1919, čís. 658 sb. z. a n. o dani z obratu, podle něhož osoby, zodpovědné za správu korporace nebo společnosti, ručí za její daň, může býti snad důvodem ku předpisu daně v řízení správním, tedy ku vydání exekučního titulu, ač o tom v citovaném zákoně samém přímého ustanovení není, ale nemůže exekuční titul nahraditi.